

niu opłat wywozowych od wywozu otręb jęczmienia (Dz. U. R. P. № 100, poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. № 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1048) po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy: „seradeli, wyki, peluszki i koniczyny”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do transakcji zawartych po dniu 15 listopada 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1105.

Rozporządzenie IV Ministra Skarbu

z dnia 15 grudnia 1923 r.

o przyjmowaniu przed terminem płatności podatków zaliczek waloryzacyjnych.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Kasy skarbowe przyjmują wpłaty zaliczek na poszczególne podatki waloryzowane przed terminem ich płatności i obliczają je według kursu franka złote, obowiązującego dla wpłat danin publicznych w dniu skutecznego wpłaty.

§ 2. Na wpłaty zaliczek na podatki kasy wydają specjalne pokwitowania z nową serją i odrębną numeracją. Kwity te oznaczone są napisem „wpłata zaliczki”.

Na każdy rodzaj podatków wydaje kasa osobny kwit.

§ 3. Dla zapisywania wpłat zaliczek na podatki kasy skarbowe zakładają specjalne dzienniki pomocnicze na każdy rodzaj podatku oddzielnie i zapisują w nich poszczególne kwoty we frankach złotych i w markach polskich.

§ 4. Wpłacane tytułem zaliczek kwoty zarachowują kasy na odnośne pozycje budżetowe.

§ 5. Urzędy wymiarowe prowadzą ewidencję wpłaconych na poczet podatków zaliczek, a po zało-

żeniu ksiąg bierczych przenoszą uiszczenia do tych ksiąg w kwotach, zarachowanych przez kasę.

§ 6. W razie, gdyby wpłacona zaliczka przewyższała wymiar właściwego podatku lub gdyby płatnik został zwolniony od tego podatku, nadpłaty zalicza się na poczet podatku tego samego rodzaju w innym okresie lub na inny podatek w tym samym okresie budżetowym. Zwroty wpłat zaliczek nie mogą być dokonywane.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1106.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

o zastosowaniu stałej jednostki do podatku od kapitałów i rent.

Na mocy art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się odnośnie do ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) i z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 54, poz. 376) co następuje:

Do art. 42 i 43 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. i art. 6 ustawy z dnia 1 maja 1923 roku.

§ 1. Kwoty wymienione w markach polskich przelicza się na franki złote według przeciętnej (1 frank = 8,303.33 mk.) wartości franka złote z miesięcy lutego, marca i kwietnia 1923 r., poprzedzających ogłoszenie ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent.

W szczególności przelicza się:

- 1) kwotę — od 5.000 do 500.000 mk. na kwotę od 0,60 do 60 franków złotych,
- 2) kwotę — od 250.000 do 2.500.000 mk. na kwotę od 30 do 302 franków złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnia 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*